

34. De asielzoekers aan mijn deur.

Intussen stapelen de nachtelijke problemen zich op. Ik krijg 's nachts de laatste tijd regelmatig bezoek van hele horden daklozen en uitgeprocedeerde asielzoekers. Vooral de asielzoekers hebben al hun hoop voor de toekomst op mij gesteld. Dit komt ook omdat ik de laatste tijd nogal in onmin leef met de vereniging van oorlogsveteranen. De kwestie van de afbraak van de urinoirs en de halve hanen affaire zit ze nog hoog en de ronduit discriminerende uitlatingen van de veteranen over daklozen, asielzoekers en vluchtelingen zijn bij mij in het verkeerde keelgat geschoten. Nu weet U meteen waar al dat nachtbraken vandaan komt. Dat gebeurt nu eenmaal als dingen in het verkeerde keelgat schieten. De uitgeprocedeerde asielzoekers trekken, niet geheel ten onrechte overigens, hieruit de conclusie dat de jaarlijkse veteranen dag wel eens op de tocht zou kunnen komen te staan. Zij zijn best bereid om het vacuüm dat zou kunnen ontstaan als de veteranen zich zouden terugtrekken met hun aanwezigheid op te vullen. Immers, de voorzieningen zijn er al op de bovenverdieping van mijn woning. Urinoirs en toiletten zijn in voldoende mate aanwezig. Eén van de asielzoekers is zelfs bereid in het door mij van oud kranten papier vervaardigde vogelhuisje in mijn tuin te slapen. Weer een andere was bereid om in de kooi bij Alfred te slapen. De discussies gaan de hele nacht door. Telkens komt de vraag op tafel of ik geen mogelijkheden zie om uitgeprocedeerde rechtszaken te heropenen. Tegen het ochtend gloren heb ik al een hele stapel van dergelijke verzoeken. Kan ik van alle verzoeken niet één grote rechtszaak maken? Toen kwam er twijfel bij mij of er door de autoriteiten wel naar mij wel geluisterd zal gaan worden. Word ik wel serieus genomen? Hebben de autoriteiten niet hartelijk gelachen toen ze mijn aanvraag voor dubbele kinderbijslag voor Alfred lazen.

Als de zon eindelijk is opgekomen, en de plinten van mijn voordeur en de kozijnen van de huizen aan de overzijde mij mistroostig aanstaren, weet ik dat er nu geen oplossing is en dat ik voor voortschrijdend inzicht nog wel een nacht en misschien nog wel vele nachten geduld zal moeten hebben. Intussen staren de donkere ogen in de diep gelegen oogkassen van de asielzoekers mij deerniswekkend aan. Het zal voorlopig 's nachts nog veel drukker gaan worden. Met 'uitzetten' van asielzoekers zal ik altijd wel een probleem blijven houden. Met 'inzetten' van geld heb ik altijd veel minder moeite gehad. Dat is één van de redenen geweest dat ik jarenlang gok verslaafd ben geweest.